

mediteranske študije, ki jo izdaja Zgodovinsko društvo za južno Primorsko, je predstavila Barbara Švagelj.

Uredništvo je prejelo tudi dve zanimivi pismi bralcev. Prvo je poslal osnovnošolec, kar kaže, da ima ornitološko društvo svoje privržence tudi med mladimi. Drugo pismo, v italijanskem jeziku, nam odkriva stare načine ribarjenja v Škocjanskem zatoku. Za popestritev revije z risbami je poskrbela Martina Trani.

Izdajo 11. številke Falca je tokrat sofinanciralo Ministrstvo za znanost in tehnologijo Republike Slovenije. Revijo je mogoče listati na internetu, kamor lahko tudi sami prispevate svoje zamisli.

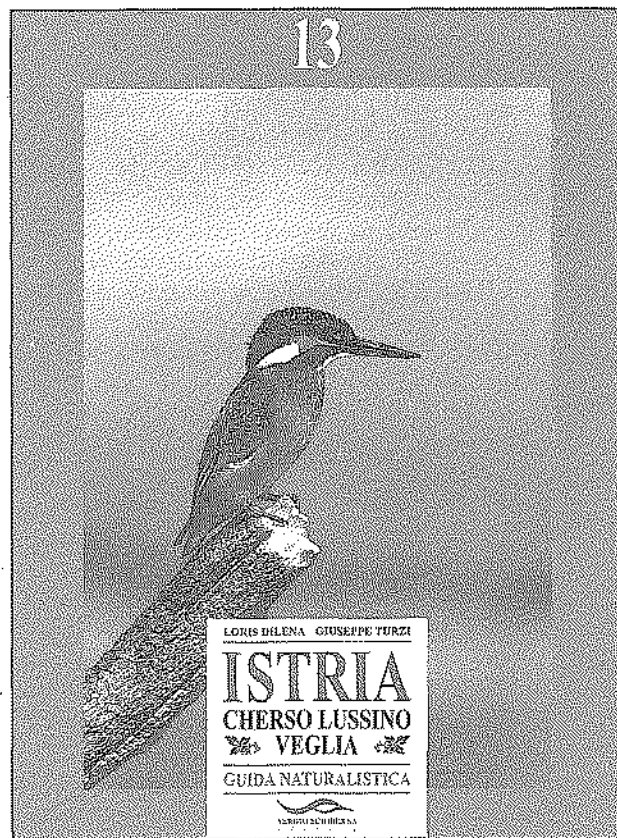
S prispevki v 11. številki revije Falco so koprski ornitologi in drugi ljubitelji narave še enkrat opozorili na Škocjanski zatok kot pomembno naravno dediščino, ki bi jo bilo vredno zaščititi. Ker vemo, kako počasi se odzivajo naše institucije, lahko samo upamo, da ne bo 11. tematska številka revije Falco o Škocjanskem zatoku postala eden redkih virov o zatoku in njegovih prebivalcih.

Danijela Kleva Švagelj

Loris Dilena, Giuseppe Turzi: Istria - Cherso - Lussino - Veglia, Guida naturalistica. Založba Sergio Schiberna editore, Trst 1997, 21 zvezkov, 252 str.

V poletnih mesecih sem v Miljah pri Trstu v izložbi naletel na prva ravno izšla dva zvezka naravoslovnega vodnika po Istri. Ker sta oba zvezka name naredila dober vtis, sem se odločil, da bom zvezke tega vodnika, ki so izhajali v tedenskih presledkih, redno kupoval. Na podlagi prebranih 15 zvezkov, ki sem jih doslej kupil, sem lahko strnil pričujočo oceno o tej reviji.

Naravoslovni vodnik krasijo izjemne fotografije živalskega in rastlinskega sveta Istre in Kvarnerskih otokov ter odlični krajinski posnetki življenjskih okolij tega območja. Revija je velikega formata, z zeleno uokvirjeno naslovnico in domiselno oblikovano notranjostjo. Poleg značilnih motivov istrske in kvamerske favne in flore sta avtorja postregla tudi s fotografijami nekaterih redkih in/ali fotografsko izredno zahtevnih vrst ptic in sesalcev. Zvezki obravnavajo zanimive koticke Istre, začenši z naravnimi posebnostmi doline Rižane, Kraškega roba in Sečoveljskih solin, nadaljujejo z obravnavo dolin reke Mime in Raše, predstavijo nam Brionsko otočje ter nadaljujejo s posebnostmi Čičarije vse do Učke. Vsako zanimivo območje je zaključena celota, razdeljena v posamezna poglavja. V uvodnem delu nam avtorja predstavita osnovne podatke (lega, osnovne značilnosti, geografske in geološke posebnosti) o obravnavanem območju. Sledi poglavje o flori in favni (ki je običajno tudi najdaljše), v katerem nam predstavi posebnosti iz istrskega živalskega in rastlinskega

sveta. V naslednjem poglavju nas avtorja seznanita s potmi (*Percorsi*), ki si jih bralci lahko izberejo za izlet. V kratkem poglavju (*Consigli*) nas avtorja opozorita na najprimernejši čas obiska teh predelov (npr. barvitost pokrajine) ter dasta še kakšen namig o potrebni opreми.

Sledi poglavje (*Vitto e Alloggio*) o znanih restavracijah in gostilnah v bližini in o istrskih specialitetah. V stavku ali dveh, ki tvori(ta) poglavje *Clima ed epoca delle escursioni*, nam avtorja spregovorita o podnebni razmerah in o najprimernejšem času za obisk danega območja. V zadnjem poglavju pa lahko zvemo kaj več o jamah, gradovih, razvalinah, cerkvah in drugih zanimivih razglednih točkah, ki jih najdemo v okolici obravnavanega predela.

Več kot očitno je, da sta avtorja v prvi vrsti pri bralcih želela vzbuditi željo po obisku Istre in Kvamerja. Z izborom izjemnih fotografij sta to prav gotovo dosegla. S tega vidika je smislu naravoslovnih vodnikov prav gotovo zadoščeno. Žal pa je to tudi vse. Če odmislimo fotografski del revije in oblikovno plat, od vodnika ostane bore malo. Besedilo je skromno in strokovno siromašno, poleg tega pa se je v tekst prikradlo kar nekaj napak. Pri tem ne mislim na tiskarske škrate, ki jih je pri latinskih imenih in na zemljevidih veliko preveč, ampak na zamenjave vrst. Tako avtorja npr. pod fotografijo kukavičnice *Serapias lingua* (ki jo v tekstu

tudi omenjata) navajata vrsto *S. vomeracea*. Ali ni npr. fotografija osočnika (*Salicornia*) v resnici fotografija obrežne lobodke (*Suaeda maritima*)? Velika nedoslednost postane očitna že kar na začetku, pri navedbi avtorjev. Na naslovnici namreč piše, da sta avtorja dva, na notranji strani, kjer se avtorja zahvaljujeta svojim kolegom, ravno tako. V kataloškem zapisu pa je kot avtorica zapisana tudi znana tržaška astronominja prof. Margherita Hack, kar je v bistvu pošteno, saj je napisala uvodnik in astronomski del v tej reviji. Kot avtorico jo omenja tudi pisec predgovora, sloviti italijanski biolog prof. Giorgio Celli.

Najbolj pa me v tej reviji moti dejstvo, da sta avtorja (ta del krivde nočem naprtiti prof. Hackovi, ker ni ornitologinja) natančno navedla lokaliteto 4 gnezd red-

ke vrste ujede (navedba vrste se mi zdi odveč). Zdi se mi nedopustno, za ornitologe pa celo profano, da sta avtorja, italijanska pisca, v svojem besedilu navedla kraje, kjer lahko bralci opazujejo gnezda te ujede v Hrvaški Istri. Precej nenavadno za nekoga, ki je zaljubljen v istrske lepote.

Pred kratkim je ugledala luč sveta tudi istoimenska knjiga. Za zaključek bi rad še zapisal, da bo knjiga kljub vsem slabostim, ki sem jih navedel in ki so očitno posledica dejstva, da je avtorjem iz zvezka v zvezek začelo zmanjkovati sape, knjiga našla širok krog bralecev, ljubiteljev istrske in kvarnerske narave.

Lovrenc Lipej